

DECIZIA NR.

privind soluționarea contestației formulate de **SC SRL** înregistrată
la Direcția Generală a Finanțelor Publice
sub nr.

SC SRL contestă parțial constatările din Raportul de inspecție fiscală nr. înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., potrivit cărora au fost calculate obligații suplimentare de plată, în sumă de **lei** reprezentând:

- lei – diferență impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe profit.

Raportul de inspecție fiscală nr. în baza căruia a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. au fost comunicate societății prin adresa nr. în data de 14.05.2008, confirmată de primire potrivit semnăturii și aplicării ștampilei societății.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt îndeplinite dispozițiile art.209 (1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Serviciul Soluționare Contestații, din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice, este legal învestit să se pronunțe asupra contestației.

I.Prin contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. **SC SRL** susține că organele de inspecție fiscală nu au ținut seama în întregime de prevederile art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003, și anume că profitul impozabil se calculează ca diferență între veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri.

De asemenea, susține că, organele de inspecție fiscală au tratat problema doar sub aspectul veniturilor, nu și al cheltuielilor, „cu toate că pct.13 din H.G.nr.44/2004 spune foarte clar că veniturile și cheltuielile înregistrate eronat sau omise la înregistrare se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparțin.”

Totodată, contestatoarea menționează că, în acest context trebuie să se aibă în vedere nu numai veniturile omise la înregistrare, ci și cheltuielile aferente, pentru a nu încălca unul din principiile de bază ale contabilității, și anume interdependența exercițiului financiar. De asemenea, **SC SRL** susține că la pct.13 se precizează că, dacă în urma corecțiilor „rezultă o sumă suplimentară de plată a impozitului pe profit, atunci pentru suma respectivă se datorează dobânzi și penalități de întârziere”.

Contestatoarea susține că, s-a produs greșela la emiterea facturii de vânzare nr.548024/31.12.2005 către SC SRL, reprezentând ” investiții ferma nr.2”, prin înregistrările:

”411 = % lei
473 lei
4427 lei”

“ fără a diminua sau ascunde profitul”, astfel, nu s-au constituit venituri dar nici cheltuielile aferente acestor venituri.

În concluzie, contestatoarea susține că, nu s-a diminuat profitul cu suma de lei, sumă tratată de organele de inspecție fiscală doar ca venit, deoarece în condițiile operării corecte, veniturile se constituie împreună cu cheltuieli efectuate în scopul realizării lor.

II. Prin Raportul de inspecție fiscală nr., înregistrat la Activitatea de inspecție fiscală sub nr., organele de inspecție fiscală au verificat modul de constituire și evidențiere a obligațiilor la bugetul general consolidat, pentru perioada 01.01.2005 – 31.12.2007.

În urma verificării, organele de inspecție fiscală au constatat că societatea în luna decembrie 2005, emite factura fiscală nr. către SC SRL reprezentând ”investiții ferma 2 Vrani” efectuând înregistrarea contabilă:

” 411 = % lei
 473 lei
 4427 lei”

Urmare a înregistrării contabile de mai sus, organele de inspecție fiscală au constatat că, societatea nu a evidențiat venituri în sumă de lei.

Astfel, organele de inspecție fiscală au calculat un impozit pe profit, în sumă de lei, conform art.19, alin.(1) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale pct. 13 din H.G. nr.44/2004 privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, având în vedere că, profitul se calculează ca diferență dintre veniturile realizate din orice sursă și cheltuielile efectuate în scopul obținerii acestui venit, precum și faptul că, veniturile omise se corectează prin ajustarea profitului impozabil al perioadei fiscale căreia îi aparține

Pentru neachitarea la termen a diferenței de impozit pe profit, în sumă de lei, organele de inspecție fiscală au calculat majorări de întârziere, în sumă de lei, conform art.120, alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În baza constatărilor din Raportul de inspecție fiscală nr. a fost emisă Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele invocate de contestatoare, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și de organele de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale a Finanțelor Publice prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă poate proceda la soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care SC SRL contestă raportul de inspecție fiscală care nu este un act administrativ fiscal.

În fapt, prin contestația înregistrată la D.G.F.P. sub nr. **SC SRL** se îndreaptă împotriva Raportului de inspecție fiscală nr., referitor la suma de lei reprezentând:

- lei – diferență impozit pe profit;
- lei – majorări de întârziere aferente diferenței de impozit pe profit.

În baza constatărilor prezentate în Raportul de inspecție fiscală nr., organele de inspecție fiscală au emis Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .

Prin adesa nr., Serviciul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. a solicitat completarea contestației cu dovada calității de împuternicit și precizarea obiectului contestației,

conform prevederile art.209 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale pct.2.2. din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată. Adresa nr. a fost primită de către contestatoare în data de 25.06.2008, confirmarea de primire a adresei precizate fiind anexată la dosarul cauzei.

Ca răspuns la solicitare, prin adresa nr. înregistrată la D.G.F.P. sub nr., **SC SRL** face următoarea precizare „vă solicităm să constatați că în mod netemeinic și nelegal **prin Raportul de inspecție fiscală încheiat în data de .2008** și înregistrat la D.G.F.P. sub nr., s-a stabilit în sarcina societății noastre obligația de plată a sumei de lei [...]”, anexând, totodată Procura specială, în original, prin care administratorul societății împuternicește pe d-na „să reprezinte societatea în relația cu organele financiare [...]”.

În drept, sunt aplicabile prevederile O.G.nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală republicată, care precizează:

ART. 85

“Stabilirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume datorate bugetului general consolidat

(1) Impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc astfel:

- a) prin declarație fiscală, în condițiile art. 82 alin. (2) și art. 86 alin. (4);
- b) prin decizie emisă de organul fiscal, în celelalte cazuri.”

ART. 86

“Decizia de impunere

(1) Decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori acesta modifică baza de impunere.”

ART. 87

“Forma și conținutul deciziei de impunere

Decizia de impunere trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute la art. 43. Decizia de impunere trebuie să cuprindă, pe lângă elementele prevăzute la art. 43 alin. (2), și categoria de impozit, taxă, contribuție sau altă sumă datorată bugetului general consolidat, baza de impunere, precum și cuantumul acestora, pentru fiecare perioadă impozabilă.”

ART. 109

“Raportul privind rezultatul inspecției fiscale

(1) Rezultatul inspecției fiscale va fi consemnat într-un raport scris, în care se vor prezenta constatările inspecției din punct de vedere faptic și legal.

(2) La finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere care va cuprinde și diferențe în plus sau în minus, după caz, față de creanța fiscală existentă la momentul începerii inspecției fiscale. În cazul în care baza de impunere nu se modifică, acest fapt va fi stabilit printr-o decizie privind nemodificarea bazei de impunere.”

ART. 209

“Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, precum și a titlurilor de creanță privind datoria vamală se soluționează după cum urmează:

a) contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, precum și accesoriile ale acestora, al căror quantum este sub 500.000 lei, se soluționează de către organele competente constituite la nivelul direcțiilor generale unde contestatorii au domiciliul fiscal sau, după caz, de către organul fiscal stabilit la art. 33 alin. (3); “

În speță sunt aplicabile și prevederile pct. 5.1. din Ordinul nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, care prevede:

“Actele administrative fiscale care intră în competența de soluționare a organelor specializate prevăzute la art 178 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat, **sunt cele prevăzute expres și limitativ de lege.**”

Față de prevederile legale mai sus citate, se reține că impozitele, taxele și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc numai prin decizie de impunere, reprezentată fie de o declarație fiscală a contribuabilului, asimilată unei decizii de impunere, sub rezerva unei verificări ulterioare, fie de o decizie de impunere emisă în baza raportului de inspecție fiscală.

Având în vedere faptul că, **SC SRL** contestă raportul de inspecție fiscală nr., iar în raport au fost prezentate constatările inspecției fiscale, din punct de vedere faptic și legal, constituind un act premergător deciziei de impunere, care stă la baza întocmirii acesteia, reiese că, raportul de inspecție fiscală nu are natura juridică de act administrativ fiscal și nu este susceptibil de a fi contestat.

Totodată, în Ordinul nr. 1046/2007 pentru modificarea unor ordine ale ministrului economiei și finanțelor, prin care s-a modificat Ordinul nr.942/2006 privind aprobarea formularului "Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală" se precizează expres posibilitatea de a contesta Decizia de impunere, astfel:

” La prezenta Decizie de impunere se anexează Raportul de inspecție fiscală care, împreună cu anexele, conține [.....] pagini. În conformitate cu art. 205 și art. 207 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, împotriva sumelor de plată și sau aprobate la rambursare prin prezenta se poate face contestație, care se depune, în termen de 30 de la comunicare, la organul fiscal emitent, sub sancțiunea decăderii. Prezenta reprezintă titlu de creanță.”

Având în vedere și prevederile art.213, alin.(5) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare, unde se specifică:

” Organul de soluționare competent se va pronunța mai întâi asupra excepțiilor de procedură și asupra celor de fond, iar când se constată că acestea sunt întemeiate, nu se va proceda la analiza pe fond a cauzei.”, rezultă că organele de soluționare a contestațiilor nu vor mai proceda la analiza pe fond a cauzei, întrucât raportul de inspecție fiscală nu este un act administrativ care să poată fi contestat.

În condițiile în care Decizia de impunere este titlu de creanță care devine executoriu, aceasta fiind opozabilă contestatoarei și aceasta fiind cea care produce efecte față de contestatoare, și nu raportul de inspecție fiscală în care sunt consemnate constatările inspecției fiscale, contestația formulată de **SC SRL** împotriva Raportului de inspecție fiscală nr. înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr.urmează a fi respinsă ca inadmisibilă.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 85, alin (1), lit. a) și b), art.86, alin (1), art.87, art.109, alin.(1) și alin.(2), art.209 alin (1), lit.a), și art.213 alin. (5) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și pct. 5.1 din O.M.F.P. nr.519/2005 privind aprobarea Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, Ordinul nr. 1046/2007 pentru modificarea unor ordine ale ministrului economiei și finanțelor, se

DECIDE

Respingerea, ca inadmisibilă, a contestației formulată de **SC SRL** împotriva Raportului de inspectie fiscala nr. înregistrat la Activitatea de Inspecție Fiscală sub nr., încheiat de Serviciul de Inspecție Fiscală I din cadrul Activității de Inspecție Fiscală, D.G.F.P..